

küçük İSKENDER

İskender'i
Ben
Öldür-
medim

bu benim karbon
dönümüm

bedenim, bu benim
karbon düğünüm

küçük İskender
İSKENDER'İ
BEN ÖLDÜRMEDİM

Can Çağdaş

İskender'i Ben Öldürmedim, küçük İskender

© 2020, Can Sanat Yayınları A.Ş.

Tüm hakları saklıdır. Tanıtım için yapılacak kısa alıntılar dışında yayıncının yazılı izni olmaksızın hiçbir yolla çoğaltılamaz.

1. basım: Sel Yayıncılık, 2005

Can Yayınları'nda 1. basım: Ağustos 2020, İstanbul

Bu kitabın 1. baskısı 2000 adet yapılmıştır.

Dizi editörü: Cem Alpan

Editör: Gonca Özmen

Düzeltili: Mert Tokur

Mizanpaj: Bahar Kuru Yerek

Dizi tasarımı: Utku Lomlu / Lom Creative (www.lom.com.tr)

Kapak uygulama: Alper Zeki / Lom Creative (www.lom.com.tr)

Baskı ve cilt: Arı Matbaası

Davutpaşa Cad. Emintaş Kâzım Dinçol San. Sit. No: 81/39,

Topkapı, İstanbul

Sertifika No: 44009

ISBN 978-975-07-4574-4

CAN SANAT YAYINLARI

YAPIM VE DAĞITIM TİCARET VE SANAYİ A.Ş.

Hayriye Caddesi No: 2, 34430 Galatasaray, İstanbul

Telefon: (0212) 252 56 75 / 252 59 88 / 252 59 89 Faks: (0212) 252 72 33

canyayinlari.com/9789750745744

yayinevi@canyayinlari.com

Sertifika No: 43514

küçük İskender
İSKENDER'İ
BEN ÖLDÜRMEDİM

şiiR

♥can

küçük İskender'in Can Yayınları'ndaki diğer kitapları:

"Her Şey" Ayrı Yazılır, 2016

Waliz Bir, 2016

Mayıs Giremez, 2017

The God Jr, 2017

Kırık Kadeh Sineması İftiharla Sunar, 2017

Periler Ölürken Özür Diler, 2017

Türkçe Sözlü Hafif Mavi, 2017

Arkadaşlar İçin İntihar Vakti, 2017

Ölen Sevgilimin Şiir Defteri, 2017

İkinci Waliz, 2018

666, 2019

Dedem Beni Korkuttu Hikâyeleri, 2019

Erotika, 2019

Yirmi5april, 2019

Gözlerim Sığmıyor Yüzüme, 2019

Burç Hikâyeleri, 2020

küçük İskender (Derman İskender Över), 28 Mayıs 1964'te İstanbul'da dünyaya geldi. Kabataş Erkek Lisesi'nden mezun olduktan sonra İstanbul Üniversitesi Cerrahpaşa Tıp Fakültesi'nde beş yıl eğitim gördü. Tıp eğitimini de, peşinden girdiği İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Sosyoloji Bölümü'nü de yarıda bıraktı. Şiir, roman, deneme, günlük gibi pek çok edebî türde eserler verdi. Yurtdışında yayımlanan antolojilerde şiirleriyle yer aldı. 2000 yılında Orhon Murat Arıburnu, 2006 yılında Melih Cevdet Anday Şiir Ödülü'nü kazandı. 2014'te Erdal Öz Edebiyat Ödülü'nü, 2017'de Necatigil Şiir Ödülü'nü aldı. Avrupa'da, ABD'de şiir okumalarına, panellere, sempozyumlara katıldı. Kürtçe ve Almanca kitapları basıldı. Şiir performansları yaptı, *Ağır Roman*, *O Şimdi Asker* gibi sinema filmlerinde rol aldı. Küçük İskender 3 Temmuz 2019'da aramızdan ayrıldı.

İçindekiler

Önsöz	13
gemi	19
satanica	
beyaz timsah lanetleri	27
alkolik asit	28
dölyatağı haramileri	29
uykunun rengi	30
kir duası'ndaki sis saati	31
şerefleks	32
çatık kapı	33
bu bulduğum	34
on iki eylül bağırsağı	35
pasttimemanie	36
'necromantic'	37
zıkkım	38
çevrimdışı yaradılış	39
r i n g	40
e k s i f i k i r	41
pabuçlarım	42
sinekkaydı bombardıman	43

pençenin şüphesi sendromlar	44
f e w y o r k	45
yorgun tecavüz	46
o m e n	48
narkotikte ilk sorgu	49
dün yağmurla kar hakkında konuşuldu	51
t e k s t	52
neoplazma tapınakları	53
buruşmak maksadı	54
ihtişamlı derinlik	55
verev muskalar	56
birbirine dargın yeminler	57
yüzüm hipotenüsüm	58
eski dilde eski	59
özgül sağırlık	60
kıyamet	61
gonat	63
boşluk harbini kaybetmenin bedeli	64
kabahat, ahbabım benim	
iktidarın görgü tanıkları	67
sinir kıyımı	69
Ruh Randevuevi	
Kafka ya da Kaf	75
tilkilerin ıq'su	76
onlar	79
derin bir çukur sun	80
van	81
q u e e r	82
Kof Fok Aynadır.. <i>fuck</i>	83

Üçüz Kuleler	84
dizkapağı kurşunu	85
hidrofobi	86
hakkımdaki yanılığın teoremi	87
maphya	88
çatal karası	89
hiçcinsel	90
CanHasret	92
lades	93
hayalet	94
hareket noktası	95
sır.....	96
periferik	97
Morfin Matematiği	99
Kurt Cobain'in Çocukluğu	100
<i>i'm a j</i>	101
şeysizlik sıkıntıları	102
her meyve bir yaradır	103
umrumdayım	104
cin delili	105
hoyrat	106
galaksi otobüs durağı	107
keskin tespih	108
kış aşkına requiem	109
ziyankârne	111

Önsöz

İlk şiirlerini, ilk kitaplarını yadsıyan, dünya görüşleri ve ideolojilerini değiştiren, estetik ve şiir anlayışlarında büyük kırılmalar görülen şairler vardır. İlk şiirlerinden başlayarak, yeni bir soluk ve sesle, dönemde yazılanlardan apayrı bir şiirle edebiyat dünyasına giren küçük İskender, bu şairlerden değildir. Yazdıklarını kendinin kılması ve o kendiliğın yatağını genişletip yeni katmanlar, dallar budaklar ekleyerek şiirini çoğaltan bir şairdir o.

Bu kitabının adıyla göndermede bulunduğu, genç yaşında Makedonya kralı olmuş Büyük İskender'le şaşırtıcı benzerlikler taşıyan şairin yaşamı. Pers İmparatorluğu'nu yıkan, Yunan kültürünü Anadolu'dan Mezopotamya'ya, Hindistan'a, Mısır'a kadar taşıyıp Doğu kültürüyle kaynaştırarak Helenistik dönemi başlatan, eşcinselliği, inatçılığı, yürekliliği, ataklığı ve çok içki içmesiyle bilinen, Persepolis ve Thebai kentlerini yaktırıp yıktırıp ve dünya tarihine adını böyle yazdırıp genç yaşta ölen Büyük İskender gibi, o da yarattığı pek çok yenilikle ege- men etik ve estetik anlayışı altüst etti. 1980'lerden itibaren şiirde adından sıklıkla söz ettiren küçük İskender, kentler yakıp yıkmadı ama ideolojik yönden aileden ahlaka tüm kurumlarıyla, gelenek, yaşam biçimi ve kurallarıyla düzeni, verili kültürü yıkmaya yönelik bir anarşist oldu. Yazınsal türler arası sınırlamaları, yerleşik şiir anlayışı ve beğenisini, sözdiziminden noktalamaya yazım kurallarını dikkate almadı; dilden estetik yargılarına, yazınsal iktidara başkaldırdı. Bu bağlamda, "Yıkıcıdır şiir. Gayrimeşrudur," diyen Cemal Süreya ve, "Şiir, ancak başkaldırının şiddeti içinde güçlü bir anlama sahip olabilir," diyen Georges Bataille ile benzer bir düşünceyi benimsedi.

İlk şiir kitabı 1988'de çıkan şairin, 2006 yılında ilk kez verilen

Melih Cevdet Anday Şiir Ödülü'nü aldığı *İskender'i Ben Öldürmedim* kitabı, 2005'te yayımlandı. Oldukça üretken bir şair olan küçük İskender'in, on yedi yıllık bu süreçte, kimi yıllar iki ya da üç şiir kitabı olmak üzere (biri toplu, biri seçme şiirlerinden oluşan) yirmiden fazla şiir kitabı basıldı. "Ozan, alışkanlıkları bozan kişidir," der ya St. John Perse, küçük İskender de türlerinden diline, biçimlerinden konu ve içeriğine, edebiyatın "edep"ini bozdu. Bilinip de bilmezden gelinenleri, arzulanıp da söylenemeyenleri ya da dolaylı yollardan duyumsatılmaya çalışılanları, bilincinde ve düşleminde canlanan çoğu şeyi açıkça ve yüreklince dile getirdi. Zamanında yazılmakta olan şiire eklenerek, onu kopyalayıp çoğaltmaya yöneldi; yazınsal iktidarın onayını almayı umursamadı.

Ciddiye Alındığım Kara Parçaları'ndaki bir şiirinde, "benden başkası öldürmüş olamaz İskender'i" derken bu kitabında, sanki polis sorgusunda, işkence altındayken ya da "alkolik asit"liyen söylemişçesine, "iskender'i ben öldürmedim," der. Böylece aykırı yaşantısı, duygu ve düşünceleriyle, yazdıklarıyla uyumsuz olduğu, suçlandığı toplumda; kendini ve masumiyetini savunuyor gibidir. Sevgi ve aşka, doğruluğa, iyiliğe tüm değerlerin yozlaştığı bir dünyayı, "kötülük toplumu"ndaki çürümeyi ve şiddeti yansıtırken kötülüğe, kötülüğü yazarak karşı çıkar. Yabancılaşmış, özünü yitirmiş insanı, koşullandırılarak alıştığımız somut gerçeklikleri, tüm çıplaklığıyla, çarpıcı, hırçın, kaba, küfürlü, öfkeli, saldırgan ve alaycı bir dille yerer. Ancak bu kitabındaki şiirlerde dikkati çeken özelliklerden biri, dil ve söyleyişteki öfke, gerilim ve şiddetin yerini daha dingin, daha yoğunlaştırılmış bir anlatımın alması; duygulardan çok bilgi ve zekâya seslenilmesidir. Kitabın söylemindeki bu dinginliği, "bir ateşkes ilanı, fırtına öncesi sessizliği" diye niteler şairin kendisi. Ayrıca sözcük ekonomisini çok dikkate almayan, birçok ayrıntı ve dağınık, savruk çağrışımlar, imgelerle şiirler yazan İskender'in, bu kitabında daha kısa, boşluklu, sıfat ve mecaz kullanımı azaltılmış, anlamsal derinliği öncelediği şiirlere yöneldiğini söyleyebiliriz.

Şair, *İskender'i Ben Öldürmedim* kitabı üstüne yaptığı söyleşilerde, kitabın adıyla, dolaylı yoldan, modernist bir şairin ve modernizmin öldürülmesini anlatmak istediğini belirtir. Ona göre, günümüz şiiri gittikçe muhafazakârlaşmaktadır. Bu ortamda İskender, uçlarda yer alan, öncü, sıra dışı, aykırı şiiriyle, içinde yaşadığı toplumun din, ahlak ve sanat anlayışının sınırlarını zorlar. Bilinçaltının kaotik, lanetli, mayınlı alanlarında yol alır; oradaki batık denizaltı gemisinde bulduklarını "şimdi"ye taşır. Gündelik yaşamdaki eşitsizlik, sömürü, baskı, şiddet

ve ikiyüzlülüklerin yanı sıra parçalanan kişilikler gibi, suçlanan, ötekileştirilen, şiddet ve işkenceye uğrayan, cezalandırılan bedenlerin de özgürlüğünü savunur. İktidar ve otoritenin, bireyin bedeni üzerinde kurmaya çalıştığı egemenliğe, günah ve ayıplarla seçimlerini, eylemlerini sınırlamasına karşı çıkar. Aşkta olsun, cinsellikte olsun çoğu zaman şiddete ve pornografik öğelere de yer verir. Bedenin özgürlüğünü kısıtlayan ataerkil / heteroseksüel politikanın belirlediği cinsiyet rollerini yıkmak ister. Dili deforme edip söyleyişi abartarak, kimi zaman üstgerçekçi / fantastik öğeler de katarak gerçekliği radikal bir tutumla ve ironik bir biçimde şiirleştirir.

Hasan Bülent Kahraman, 1980 sonrası toplumcu şiirimizin aktığı kaynaklardan biri olarak küçük İskender şiirini görür. İlkgençlik yıllarında, 12 Eylül döneminin devlet baskısı ve şiddetini yaşayan şair, “Adın İskender dediler, ben / İşkence dediler sandım,” diyerek bilinçaltına yerleşmiş korkusunu dışa vurur. Baskı ve cinayetleri, işkenceleri, toplu kıyımları benimseyenler yanında bunlara tepkisiz kalanları da lanetler, onları suç ortağı olarak görür. Bu olayların unutulmamasını, bunları yapanların ve zihniyetlerinin, insanlık için, gelecek için büyük bir tehlike olduğunu belirtir. Faşizme, çağ dışı, tutucu düşünce ve eylemlere karşı duygu ve duyarlıkları, vicdanlarıyla gerçekten insan olanlara seslenerek onları da muhalif olmaya çağırır. Aile içi şiddetten devlet terörüne, Sivas’ta yakılanlardan Nazilerin toplama kamplarındaki gaz odalarında öldürülen, fırınlara atılan çocuklara, dinsel ve ırkçı cinayetlere, toplu kıyımlara çarpıcı göndermelerde bulunur: “Kaç anne öldürdün, kaç babaya kanlısın (...) Boş vakitlerde derin devletini sınarken memleket / Belki oturup üç beş şiir yazar, içer, üç beş şair yakarız”, “iki kolun arasındaki boşluğu / dua ile dolduran / o muazzam / o muntazam vitrin / atılan kesik bir kelleyle kırılıyor”, “birilerince alındılar (...) başkalarınca tutulup ellerinden / fırınlara götürüldüler!”

küçük İskender, günümüz dünyasında gittikçe artan suç ve şiddeti, görülemeyen ya da gösterilmeyen kimi kötülükleri ifşa edip belirginleştirerek, zaman zaman kendi üzerinden yansıtarak bir farkındalık ve duyarlık yaratmak ister. Bir söyleşisinde suç ve şiddeti işleyerek, yapılan haksızlıkları, kötülükleri göstererek insanlara “vicdan azabı çektirme”yi amaçladığını söyler. Yaşamla ölüm gibi aynı bedende yer alan iyi ile kötü arasında ilişki kuran İskender, kötülüğü besleyen kapitalist toplum, büyük kent yaşamı ve ikiyüzlü burjuva ahlakını sorun-sallaştırır; devlet ve hiyerarşik örgütlenmeye karşı bireysel özgürlüğü savunan anarşizan bir tutumu benimser. Bu bağlamda, “Çürüyen bir

toplumda, sanat, eğer gerçeğe sadık olacaksa, çürümeyi de yansıtmalı,” diyen Ernst Fischer ya da “kötülüğe kötülükle karşılık vermek”ten söz eden Baudrillard gibi düşünür.

Düzen ve iktidar yanlısı aydın ve şairleri, modernizmin günün koşullarına uymayan kimi olumsuz, sıradanlaşan kuruluş ve oluşumlarını, bunların yandaşlarını, resmi tarihi ve onun yalanlarını da eleştirir.

Onlar için “Halk yiyen aydınlar! / Bir halt yediğini sanan aydınlar!”, “düzen ve iktidar konsomatrisi şairler” demekten çekinmez. “İntikam da gülümser,” diyen İskender, en sert eleştiri ve söylemlerinde bile çoğu zaman ironik tavrını sürdürür. “Eski boktan imparatorluklarla avunan”ları, “Tarihin sosyal orospuları”nı, “teslim alınmış vicdan”larıyla gerçekleri çarpıtanları lanetler. Bir kadının soğukluğundan söz ettiği, “dayatılmış bir milli marş kadar soğuk” dizesiyle yakınlık duymadığı fanatik milliyetçilere göndermede bulunur.

Jean Cocteau, Rimbaud’nun gerçek değerini “sözdizimine getirdiği yenilik”te görür. küçük İskender de dilin kural ve olanaklarını zorlayan, farklı alanlardan, birbirlerine uzak sözcükleri yan yana getirerek şaşırtıcı bağdaştırmalarla değişik tasarım, çağrışım ve özgün imgeler oluşturur. Birbirleriyle ilgisizmiş gibi görünen kimi dizeler arasında, ses uyumunun yanı sıra dikkatli bir okumayla, okuyana göre değişebilecek, çağrışımlar ve duygular uyandırabilecek anlamsal bağlantılar kurar. Sözcük oyunları ve anlam kaydırmalarıyla, sözcük türetmeleri ve kimi sözcüklere, ortak dilin dışında, özel anlamlar yükleyerek ilginç benzetme, eğretileme ve göndermeleriyle şiirini zenginleştirir.

“Şiir, eşitliği savunur,” diyen İskender, sözcükler arasında da eski-yeni, yerli-yabancı, kaba, argo, küfürlü, iğneleyici ayrımı yapmaz. Verili ve alışılmış olanla yetinmeyen, sözcük oburu İskender, kendisi de ekler getirerek, harflerini, yazılışlarını değiştirerek yeni sözcükler türetir: “alkolik asit, şerefleks, eksifikir, few york, maphya, hiçcinsel, ziyan-kârne, özgül sağırılık, kankaranlık, on iki eylül bağırsağı...” Özellikle gençlerin sözlüklere bakmadan anlamlarını çıkaramayacakları birçok eski (Osmanlıca, Arapça, Farsça) sözcük kullanır; kimilerini sesleri, kimilerini de anlamsal zenginlikleri için: “ahkâm, cismani, evla, fütursuz, fevri, hezeyan, huzme, itlaf, ilhak, inkâr, infilak, idraksiz, kasvet, kallavi, münferit, mübalağa, münzevi, münhasır, müptezel, meczup, müstesna, malumat, nebze, pâre, rabita, şaibe, şuur, tezahür, temkin, tali, teşekkül, tedarik, viran, zerre, zaviye...”

İskender ayrıca tıp öğreniminin kendisine kazandırdığı sözcükleri de sıkça şiirlerine taşır: “patoloji, kadavra, amnezi, koma, cerahat, sür-

menaj, habis, bağışıklık, kesik iltihaplanmaları, biyopsi, neşter, tümör, elektroşok, kanama, ödem, kabakulak, kalp krizi, siroz, kangren, lösemi...” Bunların kimiyile de ilginç ve özgün çağrışım ve imgeler yaratır: “kelepçelenmiş sürmenaj”dan, “ruh hastası nesirler”den, “sosyopat bilinç”ten, “hastaya acilen rüya vermek”ten söz eder, kalp krizinde bile bir “ayaklanma” ya da başkaldırı görür. Şiirlerinde İngilizce sözcüklere de yer veren İskender’in bu kitabında da “omen”, “ring”, “queer”, “past-timemanie”, “necromantic” gibi şiir adlarıyla karşılaşırız.

Kimi şiirlerde, dize kırmanın yanı sıra sözcükleri de böler ve bir sonraki dizede devam eder: “... bahçe // deki”, “... eksik / ti...”, “... kurbanları / m...”, “... solucanlar / la...”, “... uyku / suzluğun...”, “... sütun / larıyla...”, “... or / kestrada...”, “... obua - / nın...”, “... ku / raldışı...” Kimi sözcüklerde harfler ya da heceler arası boşluklar bırakır: “delikanlı ya ait”, “haritası yla”, “kapat tılar”, “yıkandı ğı” gibi. Noktalama imleri ve kesme imini kullanmada, sözcüğü bölerken heceleri dikkate almada yerleşik kurallara uymadığı yazım biçimlerini de görürüz onun şiirlerinde: “... adına, / ydı...”, “oyalanmak- / ta.dır.”, “... gözü / nden...”, “... kuş / anmış...”, “... binildi / yse de.”

İskender’i Ben Öldürmedim, Nuh efsanesine göndermede bulunan, ayrıksı ilk şiir “gemi”den sonra, üç bölümden oluşuyor: ilk bölüm “satanica”, yani şeytansı ve şeytanca; ikinci bölüm suçu, dostu olarak nitelediği “kabahat, ahabım benim”; üçüncü bölümse yine günahkâr bir mekân “Ruh Randevuevi”. küçük İskender’in bu kitabındaki yalın, yoğunlaştırılmış kısa şiirlerinde, bilinç akışı gibi yöntemlerden de yararlanarak anlatımına derinlik kazandırdığı görülüyor. “Yoksa kim kıskırtabilir yanlışlığı böyle şehvetle” diyen şair, okurunu kıskırtmaya devam ediyor.

Gonca Özmen

g e m i

Çatlamış bir alın kemiği
gibi duruyor limanda gri gemi,

Yağmur, hüviyetini kaybetmiş potansiyel suçlu
Rüzgârın kimsesi yok tabiattan başka
Zanlıyım, kendimce haklıyım, bu kış ellerime
eksi sonsuz uçlu
upuzun kapalı müzelerin
hep bir çığılıkla hareketlenecek heykellerinin
mermer bronz karışımı
soğuk beyaz karışımı
aldatıcı göz bebedsiz bakışları bulaştı, evet, harika,
sis çoktan ulaştı denizin sinirlerini bozan
geç dalgasının korku tabirlerine,

Baudelaire aldım yanıma okurum diye
felsefe ağaç olsa hangi meyveyi verirdi ve
onu anlarım belki, onunla avunurum, hevesiyle;
şimdilik

gecenin esrara
sevgilinin ihanete aç teşekkül mertebesinde
belki gemide, belki de sessizliğin güvertesinde
bir takım adamlar gülüşüyor
bir takım adamlar yalan yanlış örgütleniyor
halka ait bir manayı hayasızca aralarında bölüşüyor
hayır, yere düşmüş yalnız bir biletin önünde;

Aslında tedirgin ve sıkılğanlar
Aslında cahil ve saldırganlar
Herkes kadar bir gemiye binip gitmekle
Şiddetin kendisiyle uzlaşmakla

Uzaklaşmakla

Uzaklaşmanın hayat paydasıyla çatışmaktalar..

evet,

çocukken aynı sınavda çözemedikleri tek soruyla

o tek sorunun cevabıyla boğuşmaktalar: Onca

ağırlığına rağmen neden batmaz bir gemi

Her gemi batmak için son bir yolcu mu bekler..

Son yolcunun darmadağın beyni, kalbi mi

indirecektir şalteri; gemi

öyle mi çekilecektir içeri, hayır, örneğin, gerisin geri,

toprağın da olsa kaldırma kuvveti

öyle kolay gömülemezdi hiçbir ölü, hiçbir hüzün neferi;

toprak

iterdi, tutardı, çırpınırdı

istemezdi gövdesine bir şeyin ansızın girmesini;

Gemi

Çatlamış bir alın kemiği

gibi duruyor limanda gri;

Toprak da duruyor

Zaman da, adamlar da.. Önemli bir aşk şaheseri

edasıyla çözülüyorum iskeletimden

etlerimle uçuşuyoruz yapışmak üzere

bir başka iskeletten ufka açılan

yeni

varoluştan oluşmuş hallerden hallere seviyeli;

Belki de çok oldu gemi limandan ayrılalı ve gideli;
Başlamış bir yolculuğun arkasından karada yazılan seyir defteri
Tarih mi demeli buna, günce mi daha doğru, bellek mi,
Hoş, ben ellerimi hep yıpranmış çımalara benzetirim
Parmaklarım salkım salkım çımadan sarkar sarkar sarkar
Kaç gemiyi bağlamak için limana fırlatılmış ellerim
Çımacılar mı hain, eldivenler mi kaygan, deneyler mi uğultulu,
Ufukta kaybolmaya yüz tutmuş bu büyük yüzen sedyeye
Kimi zaman mabet de demeli, nazar da demeli, büyü de demeli

Çatlamış bir alın kemiği
gibi kafatasında beyne doğru ilerliyor gemi;
ya çok bildik aynı bir sima var dümende, kazan dairesinde, radarda
ya da
kıyıdaız, hayaller kurarken ölüme dair, erdeme dair; anlıyoruz:
terk edildik,
Diğerlerini kurtarıırken telaşla o,
Tufanda biz geride bırakılanlar, anlıyoruz,

Meğer Nuh, asla sevmemiş hiçbirimizi.

2004-2005

satanica

'benden başkası öldürmüş olamaz iskender'i'

Ciddiye Alndığım Kara Parçaları

beyaz timsah lanetleri

telafisi zor bir varlığın ilk kez
görülebildiği akustiği iyi bir krematoryum
gibi belirtiliyor aldanmış iri genç ağaçların
tek gecede devrildiği kan ve üre dansının
en parlak spotlar altında sahnelendiği
akustiği iyi bir krematoryum
gibi kurbanın boynuna kenetlenirken iki el
silah sesi duyuluyor boş avuçlarında şehrin
ve henüz ergen birkaç çocuğun gasp ettiği
telleri bir kontrbasın; telafisi zor bir varlığın
bölüne bölüne üredığı hakiki ihanet hikâyeleri
için, kaybolacak vaktin de bir gölgesi var
düştüğü bataklığı aydınlatacak
metan adındaki şüpheli kahramanın
sevdiği son şarkının çok çok aptal nakaratında
beyaz timsahların makyajları akacak, kolaj,
kolaj imzası olacak ceset şiirlerinin altında
ilk kez
görülebildiği
ilk kez
sevilebildiği
başarılı iğrenç aşklar fırtınasında

#yüzleşme #yasaklar #sistemkarşıtlığı #alkültürler #aynaimgesi #arayış
#sorgulama

ISBN 978-975-07-4574-4

9 789750 745744